

Gaál Zoltán
bemutatja
a Finnországban élő költőnőt,
Hollóházi Erzsébetet

*Nyugdíjazták
Imádott férje elhalálozott
Fogta magát
eladta mindenét
megvalósítva régi álmát
áttelepedett Finnországba
A finn nyelv
melyet már lánykorában megtanult
s Sibelius zenéje vonzotta oda
Csak kedves könyveit vitte magával
Csillámló hűvös tó partján lakik
otthonra sűrű erdő közelében talált egy öreg tanyán
Könyvek társaságában telnek napjai
A mester muzsikájával nem tud betelni
műveit újra és újra meghallgatja
Megszerették és befogadták
sok a barátja ismerőse
Autót szerzett
Gyakran átruccan egyik-másik városkába
bár a távolságok nagyok és fásasztja az utazás
Tevékeny tagja számos szervezetnek
templomba jár
meghívják vendégségbe
Finn társaságban úgy mozog mint hal a vízben
Senki sem sejtí hogy anyanyelvén verset ír
hogy szenvedélye a költészet
kivéve budapesti barátnőjét
kinek
mikor Szigligeten véletlen találkozottak
titkát pirulva elárulta
Tavaszdíki
a darvak érkezését várva-várja
A nyarat Magyar-honban tölti*

*Megjön az ősz
Mikor a darvak útra kelnek
nehéz szívvel int búcsút nekik
mint Sibelius tette egykoron
A szigorú tél nincs kedvére
hősiesen átvészeli*

*A világhálón fordult hozzám
jónéhány évvel ezelőtt
mikor az Ághegy Baráti Társaság elnöke voltam
Mellékelt verseket is
s közölte
nincs ellenére ha megjelennek
Tudatta velem:
valódi nevét titkolja
álnéven ír*

*Kizárólag a világhálón érintkezünk
olykor küld egy-két új verset
Megfogadtam neki
ha külön engedélyt erre tőle nem kapok
kivoltát soha senkinek el nem árulom
Ha megszegném ígéretem
mindennek vége
azonnal megszünteti velem a kapcsolatot*

